

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: 37 PŽ-959/2024-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
|
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Kamelije Parać, predsjednice vijeća, doc. dr. sc. Jelene Čuveljak, sutkinje izjaviteljice i Mirne Maržić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Vojislava Popovića iz Rijeke, Ružice Mihić 25, OIB 60538493877, kojeg zastupa punomoćnik Sanjin Jurmić, odvjetnik u Rijeci, Kvaternikova 70 a, protiv 1. tuženika ORTIS COMMERCE d.o.o. u stečaju, Čavle, Kikovica bb, OIB 27408374267, kojeg zastupa punomoćnica Edviga Sušenj Janjatović, odvjetnica u Rijeci, Zagrebačka 18, 2. tuženika EUROSTROJ NOVA d.o.o. u stečaju, Čavle, Kikovica bb, OIB 84567277611, i 3. tuženika BAGER COMMERCE d.o.o. u stečaju, Čavle, Kikovica bb, OIB 21690283806, radi utvrđenja, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude i rješenja Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-1516/2013-46 od 20. studenog 2015. i dopunske presude Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-1516/2013-71 od 8. veljače 2019., u sjednici vijeća održanoj 9. travnja 2024.

presudio je

Odbija se žalba tužitelja kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-1516/2013-46 od 20. studenog 2015. i dopunska presuda Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-1516/2013-71 od 8. veljače 2019.

riješio je

Odbija se žalba tužitelja kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-1516/2013-46 od 20. studenog 2015.

Obrazloženje

1. Presudom i rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-1516/2013-46 od 20. studenog 2015. je odbijen tužbeni zahtjev u kojem je tužitelj

tražio da se utvrdi da postoji tražbina tužitelja u iznosu od 479.270,96 kn drugog višeg isplatnog reda te da su drugotuženik i trećetuženik dužni dopustiti da se taj iznos namiri iz imovine drugotuženika i trećetuženika. Pobijanim rješenjem je odbačena tužba u dijelu u kojem je tražio da sud utvrdi da postoji tražbina tužitelja u iznosu od 147.450,00 kn drugog višeg isplatnog reda te je odlučeno o naknadi troškova postupka. Dopunskom presudom Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-1516/2013-71 od 8. veljače 2019. je odbijen tužbeni zahtjev za daljnji iznos od 10.000,00 kn.

2. Iz obrazloženja u bitnome proizlazi da je tužitelj kao stečajni vjerovnik prvotuženika upućen u pokretanja parničnog postupka radi utvrđenja osnovanosti tražbine u ukupnom iznosu od 626.720,96 kn, a za koju tvrdi da je nastala temeljem Ugovora o pružanju pravne pomoći od 1. travnja 2009. te izdanih računa. Među strankama nije sporno da je sklopljen Ugovor o pružanju pravne pomoći i zastupanju, ali je sporno je li tužitelj ispunio svoje ugovorne obveze. Naime, odredbom čl. 2 Ugovora od 1. travnja 2009. je utvrđeno da je predmet tog Ugovora stručna pravna pomoć koja obuhvaća poslove davanja stručnih pravnih mišljenja, primjedbi i sugestija, uputa pravne naravi u pravnim poslovima korisnika usluga (prvotuženika). Odredbom čl. 3 tog Ugovora utvrđeno je da je davatelj usluga (tužitelj) obvezatan pružati svoju uslugu isključivo u sjedištu korisnika usluga. Odredbama čl. 6. i 7. Ugovora utvrđeno je da se obveznik (tužitelj) obvezuje na početku mjeseca sastavljati račun na iznos od 15.000,00 kn za paušalno podmirenje svih usluga stručne pomoći za sljedeći mjesec, a korisnik usluga (prvotuženik) se obvezuje za vršenje poslova stručne pomoći isplaćivati mjesečno paušalni iznos unaprijed od 15.000,00 kn uvećan za iznos PDV-a i to najkasnije do 15. dana u mjesecu. Tužitelj je prvotuženiku temeljem tog Ugovora ispostavio (i) račune na listu 8. - 27. spisa za razdoblje od 1. siječnja 2011. do 1. siječnja 2013. Tuženici su prigovorili da im tužitelj u tom razdoblju nije pružao usluge sukladno citiranom Ugovoru. Sud je u tijeku postupka utvrdio da tužitelj nije dokazao da bi vršio usluge sukladno ugovoru te je odbijen tužbeni zahtjev i odlučeno je o naknadi troškova postupka. U dopunskoj presudi je odlučeno o dijelu zahtjeva (10.000,00 kn) o kojem nije odlučeno u izreci presude od 20. studenog 2015.

3. Protiv ove presude i rješenja i dopunske presude je tužitelj izjavio žalbu. Žalba je izjavljena iz svih razloga i to zbog apsolutno i relativno bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o troškovima postupka. U žalbi u bitnome ponavlja navode istaknute u tijeku postupka pred sudom prvog stupnja ističući da su netočni navodi tuženika da je tužitelj djelomično podmiren zatim da sud pogrešno tumači volju ugovornih stranaka iz ugovora jer prigovor tuženika da tužitelj nije dolazio u sjedište nije precizan a nije ni utvrđena ta obveza tužitelja ističe da je sud pogrešno utvrdio da je ugovor o pružanju pravne pomoći ovjeren od zastupnika po zakonu i tužitelja pa je sud pogrešno primijenio materijalno pravo, a ni odluka o trošku nije sukladna zakonu stoga predlaže da ovaj sud ukine pobijanu presudu ili istu preinači na način da usvoji tužbeni zahtjev u cijelosti. U žalbi koju je podnio tužitelj osobno se dodatno ističe navode vezane uz smetanje posjeda od strane Adelchi Ortis, Eurostroj nova i Bager commerce te smatra da je predmetna presuda proturječna i predlaže je ukinuti.

Tuženici nisu odgovorili na žalbu tužitelja.

Kako je sud propustio odlučiti djelomično o zahtjevu tužitelja u iznosu od 10.000,00 kn, donesena je dopunska presuda protiv koje je tužitelj izjavio žalbu u kojoj u bitnome ponavlja sve ono što je istaknuo u žalbi protiv presude te predlaže da ovaj sud preinači predmetnu odluku a podredno da ju ukine i vrati predmet sudu prvog stupnja na ponovno odlučivanje.

Tuženici nisu odgovorili na žalbe tužitelja.

4. Žalbe nisu osnovane.

5. Presude i rješenje u pobijanom dijelu je ovaj drugostupanjski sud ispitao u skladu s odredbom čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13., 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22; dalje: ZPP) u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je presuda pravilna i zakonita.

6. Suprotno navodima žalbe sud prvog stupnja dao je razloge o svim odlučnim činjenicama, koji razlozi su jasni i neproturječni, te ne postoji proturječnost između razloga i sadržaja spisa, pa je stoga presudu moguće ispitati, a zbog čega nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a.

7. Navodima svojih žalbi protiv presude i dopunske presude tužitelj nije doveo u sumnju pravilnost i zakonitost pobijane presude. Žalitelj u žalbi ponavlja navode koje je iznosio tijekom prvostupanjskog postupka, te iznosi neargumentirane žalbene razloge kojima ne dovodi u pitanje zaključke i utvrđenja prvostupanjskog suda.

8. U ovoj pravnoj stvari među strankama nije bilo sporno da je sklopljen Ugovor o pružanju pravne pomoći i zastupanju, ali odredbom čl. 2. Ugovora od 1. travnja 2009. je navedeno da stručna pravna pomoć obuhvaća poslove davanja stručnih pravnih mišljenja, primjedbi i sugestija, uputa pravne naravi u pravnim poslovima korisnika usluga (prvotuženika) dok je odredbom čl. 3. tog Ugovora utvrđeno je da je davatelj usluga (tužitelj) obvezatan pružati svoju uslugu isključivo u sjedištu korisnika usluga. Dakle neosnovani su žalbeni navodi koji ističu da nije jasno kako je sud prvog stupnja mogao utvrđivati da je obveza tužitelja bila davati pravne savjete u prostorijama tuženika, jer je isto izričito propisano u ugovoru stranaka.

9. Pravilno je sud prvog stupnja utvrdio da je tužitelj bio u obvezi dokazati da je izvršio svoje obveze iz predmetnog ugovora kako bi imao pravo na paušalnu naknadu, a tužitelj nije dokazao da bi izvršavao bilo kakve obveze niti da je bio prisutan u sjedištu korisnika usluga, a kako je to bilo ugovoreno u pisanom ugovoru između stranaka.

10. Prema čl. 219. ZPP-a, svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i priložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika, pa ukoliko u tome ne uspije, njezin zahtjev za pružanje pravne zaštite valja odbiti. Pravila o teretu dokazivanja su u osnovi pravila materijalnog prava koja su mjerodavna za ocjenu osnovanosti istaknutog zahtjeva ili navoda. Prema čl. 221.a ZPP-a, ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

11. Dužnost je stranaka da u parnici iznesu činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve i da predlažu dokaze kojima se te činjenice mogu utvrditi. Predlaganjem efikasnih dokaza stranka ostvaruje povoljne izgleda za svoj uspjeh u parnici. Kad sud ne uspije formirati određeno uvjerenje, nužno je primijeniti pravila o teretu dokazivanja. Ta pravila obavezuju sud da uzme za nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka, koja se na određenu činjenicu poziva u svoju korist, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava: idem est non esse aut non probari (svejedno je: ne postojati ili ne biti dokazan).

12. Slijedom navedenog, a kako tužitelj u tijeku postupka pred sudom prvog stupnja nije dokazao da bi izvršavao svoje ugovorne obveze sukladno pisanom ugovoru stranaka, pravilno je sud prvog stupnja odbio tužbeni zahtjev, i to kako u osnovnoj presudi tako i u dopunskoj u kojoj je odlučeno o dijelu zahtjeva o kojem je propušteno odlučiti u prvoj presudi.

13. Slijedom navedenog, analizirajući i ocjenjujući razloge sadržane u obrazloženju pobijane odluke, u odnosu na žalbene navode, a sve u vezi s relevantnim zakonskim odredbama, utvrđenje je drugostupanjskog suda da njima žalitelj nije uspješno osporio prosudbe i utvrđenja prvostupanjskog suda koji je, u zakonito provedenom postupku, pravilnom primjenom materijalnog prava, pravilno i zakonito odlučio o tuženom zahtjevu.

14. Iako je istaknuo načelno i žalbu protiv dijela oluke u kojem je sud prvog stupnja zaključio da se odbacuje tužba tužitelja u dijelu u kojem je tražio da sud utvrdi da postoji tražbina tužitelja u iznosu od 147.450,00 kn drugog višeg isplatnog reda, tužitelj nije obrazložio zašto smatra da predmetna odluka u tom dijelu ne bi bila pravilna i zakonita. Naime u tom dijelu je tužba odbačena jer je za tražbinu u ukupnom iznosu od 147.450,00 kn u tijeku parnični postupak kod Općinskog suda u Rijeci pod poslovnim brojem Povrv-901/12 pa je sud prvog stupnja pravilno primijenio odredbu čl. 194. st. 3. ZPP-a kojom je propisano da dok parnica teče, ne može se u pogledu istog zahtjeva pokrenuti nova parnica među istim strankama, a ako takva parnica bude pokrenuta, sud će tužbu odbaciti.

15. Pravilna je i odluka o trošku kako po osnovi, u smislu odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a, tako i po visini u smislu odredaba čl. 155. ZPP-a, s time da žalitelj u žalbi uopće nije istaknuo žalbene navode da bi bila pogrešno donesena odluka o troškovima postupka osim u dijelu u kojem je sud prvog stupnja zaključio da je tužitelj u cijelosti izgubio postupak u ovoj pravnoj stvari.

16. Kako ne postoje razlozi zbog kojih se presuda i rješenje te dopunska presuda pobijaju, ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, žalbe je valjalo odbiti i potvrditi pobijanu odluku, sukladno odredbi čl. 368. st. 1. i 2. i čl. 381. ZPP-a.

Zagreb, 9. travnja 2024.

Predsjednica vijeća
Kamelija Parać

Broj zapisa: **9-30865-fe5cb**

Kontrolni broj: **074d0-e347c-90c63**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Kamelija Parać, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.